

Lectori Salutem!

Egy folyóirat életében a különszám kiadása mindig jeles alkalom, s ez alól nem kivétel a 75. évfolyamába lépő *Vasi Szemle* sem – annak ellenére, hogy nem példa nélküli a folyóirat 1933-tól induló történetében. Maga a periodika – ekkor *Folia Sabariensia* néven – is tematikus számmal indult: az ismert jogász és botanikus Gáyer Gyula (1883–1932) emlékezetének szentelte lapjait. Az alapító szerkesztő Pável Ágoston (1886–1946) előtt két alkalommal is – 1949-ben a *Dunántúli Szemle* 1944. évi 7–8. zárószámában, illetve 1987-ben (1. sz.) – tisztelegtek az utódok. A neves személyiségek sora Mindszenty Józseffel (1892–1975) folytatódott halálának 40. évfordulóján (2015. 5. sz.). Több alkalommal a megye egy-egy települése került bemutatásra: Sárvár (1968. 1. sz.), Körmen (1979. 3. sz.), Celldömölk (1980. 3. sz.), Kőszeg (1982. 2. sz.), Bük (2015. 5. sz.). A palettát színesítette egyes történelmi események közép-pontba állítása, pl. a *Felszabadulás* (1960. 1. sz.), vagy a *Történelmünk kezdetei* (2010. 1. sz.). Az sem tekinthető ritkaságnak, hogy bizonyos tudományterületek vagy -ágak múltjával és legújabb kutatási eredményeivel ismerkedhettek meg az érdeklődők, pl. – a teljesség igénye nélkül – az archeológiával a *Rejtőzködő Vas megye. Régészeti dolgozatok* címmel (1991. 3. sz.).

A lapszám, amelyet most kezében tart a Tisztelt Olvasó, több vonatkozásban is eltér a fentiekől. Egyrészt a magyarországi felsőoktatás terén egyedülálló intézmény, a kőszegi *Felsőbbfokú Tanulmányok Intézete* – *Institute of Advanced Studies, Kőszeg* (FTI–iASK) tevékenységét, az ott folyó

szerteágazó kutatómunkát és annak eredményeit kívánja – a terjedelmi korlátok adta kereteken belül – kaleidoszkópszerűen felvillantani. Másrészt „születésének” körülményei sem tekinthetők szokványosnak. Bár szívesen tetszelegnék az ötletgazda szerepében, a történeti hűség kedvéért kénytelen vagyok leszögezni, hogy a terv csírái dr. Miszlivetz Ferenc főigazgatótól és dr. Ács Zoltán szerkesztőbizottsági tagtól származnak. Kettőjük személyes találkozásán, egy kötetlen megbeszélés keretében merült fel a FTI–iASK és a Vasi Szemle közötti együttműködés lehetősége. Természetesen, az elképzelés nem teljes fegyverzetben – mint Pallasz Athéné – pattant ki a fejekből, ekkor még csak a körvonalak felvázolása történt meg. Az idea megvalósítása, tartalommal való kitöltése a szerzőkre és a szerkesztőkre hárult.

A talányos *Kilenc pont – négy vonal* cím előrevetíti a szám jellegét: a hagyományos gondolati sémák elvetése, új kérdésfelvetés és válaszkeresés, országhatáron átvélő közös elmélkedés szükségessége olyan átfogó üzenetek, amelyek az írásokat összekapcsolják. Az elméleti megközelítések, az új kutatási módszerek és az összehasonlító vizsgálatok háttérében szinte minden esetben felsejlik annak igénye, hogy az Intézetnek otthont adó város – Kőszeg –, a térség és a régió a maga javára fordítsa a munka során elért eredményeket, hasznosítsa azokat a gazdaság, az oktatás, az idegenforgalom – és a sor folytatható – terén, vagy a kapcsolati háló építésében.

A különszám első egysége az Intézet történetéről, szervezetéről ad tájékoztatást.

A második részben, rovatokba – Helytörténet, kulturális örökség; A nagy kérdések; Város és vidéke: a Kraft ereje; Intézeti élet – gyűjtve sorakoznak a FTI–iASK állandó és ösztöndíjas kutatóinak, munkatársainak tanulmányai. Az utolsó blokk a szerzőkre vonatkozó legfontosabb adatokat – szakmai pályafutás, kutatási terület, díjak és kitüntetések, publikációk – tartalmazza.

A közleményeket német és angol nyelvű rezümék követik, amelyek a nem magyar olvasók tájékozódását könnyítik meg. Hasonló céllal készültek az ugyanezen két nyelvre fordított tartalomjegyzékek is.

A periodika az idei évtől színes borítóval és új tipográfiával, kéthasábos elrendezésben jelenik meg. Az illusztrációk tekintetében a jó minőségre, a képek forrás- és

információhordozóként való kezelésére törekedtünk. A támogatóknak köszönhetően a jelen számnál nemcsak a borító, hanem a teljes belív is színes.

A klasszikus szerzői/szerkesztői kezdés – Üdvözet az Olvasónak! – után annak reményében zárom soraimat, hogy sikerült felkeltenünk a szélesebb nagyközönség érdeklődését. Nem titkolt cél továbbá az, hogy szerzők a későbbiekben is megtiszteljék lapunkat írásaikkal. Végezetül: bízom abban, hogy a számot kézbe vevőket valós vagy gondolati síkon az Intézet és a folyóirat – nem is annyira – „rejtett” hálózatának tagjaiként köszönhetem!

Mayer László
főszerkesztő